

Genstande som tjenlige til at begaa denne bestemte Forbrydelse. Det vilde jo føre til, at vi skulde lovgive om, at man i al Almindelighed ikke maa skilte med eller beskrive Genstande som tjenlige til Udøvelse af en eller anden Forbrydelse. Det er noget, der følger af sig selv.

Jeg anser imidlertid ikke blot Paragraffen som ganske overflødig, men tillige som *skadelig*. For man vil jo kunne vedblive ganske ugenert, rimeligvis endnu mere ugenert end hidtil, at falbyde disse Genstande, blot man ikke nævner, at de kan bruges til Afbrydelse af Svangerskab. Derfor anser jeg denne Paragraf for ikke blot overflødig, men ogsaa skadelig.

Heller ikke § 2 er heldigt formuleret, skønt jeg anerkender de Bestræbelser; Udvalget har gjort sig for at faa det rigtige frem. Det er aabenbart faldet Udvalget meget svært, siden det har været saa længe om det. Jeg skal minde om Sagens Forhistorie. Oprindeligt rejstes Spørgsmaalet af Sundhedsstyrelsen, som ønskede Forbud mod Forhandling af ganske bestemte Instrumenter, der blev falbudt til Hindring af Svangerskab, og som bruges til dette Formaal, men som undtagelsesvis ogsaa bruges til Afbrydelse af Svangerskab. Jeg tror ikke, at denne Paragraf, som den er formuleret, rammer netop disse Apparater, som Sundhedsstyrelsen har ønsket forbudt, og som vi vistnok alle sammen er enige om bør være forbudt. Saaledes som Paragraffen er formuleret, skulde deres Betydning „væsentlig kun“ være den, at de er egnede til at afbryde Svangerskab. Men dette er slet ikke deres *væsentlige* Betydning, det er deres *undtagelsesvis* Betydning, og derfor vil de ikke blive ramt af § 2. Da jeg tror, man fra alle Sider er enig om, at man bør ramme de Apparater, som det er sundhedsfarligt at bruge, foreslaar jeg, at Sagen standses og vises tilbage til Udvalget, for at man endnu en Gang ved en ganske kortvarig Udvalgsbehandling kan prøve at faa netop det frem, som vi sikkert alle her i Rigsdagen er enige om skal frem.

Formanden: Der er nu af det ærede Medlem Fru Elna Munch stillet Forslag om, at Lovforslagets Behandling standses, og at det henvises til fornyet Overvejelse af Udvalget. Det er om dette Forslag, Forhandlingen nu drejer sig.

Ordføreren (Sundbo): Jeg kan aldeles ikke følge det ærede Medlem Fru Elna Munch i hendes Ønske om, at denne Sag skal vises tilbage til Udvalget. Den er be-

handlet saa grundigt i Udvalget, at jeg ikke tror, nogen anden Sag af den Størrelse nogen Sinde er behandlet saa grundigt.

Justitsministeren ankede i sidste Møde over, at den var behandlet *for* grundigt, og at tage den op til yderligere Behandling vil sikkert være overflødig. Udvalget vil i alt Fald ikke kunne komme til noget andet eller navnlig bedre Resultat end det, her foreligger. De Grunde, det ærede Medlem anfører for at behandle Sagen yderligere, er jo aldeles ikke fyldestgørende. De er i Strid med de Lægeautoriteter, der har ønsket denne Sag behandlet, og rammer i Virkeligheden slet ikke det, der staar i dette Lovforslag. Hvis det ærede Medlem havde sat sig ind i, hvilke Ulykker der er anrettet med de Genstande, der er Tale om her, vilde hun ikke vente een Dag mere med at faa dette Lovforslag vedtaget. Jeg skal derfor paa det bestemteste paa Udvalgets Vegne fraraade, at denne Sag bliver vist tilbage til Udvalget.

Rytter: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne fraraade at stemme for det af det ærede Medlem Fru Elna Munch stillede Forslag. Naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at § 1 var overflødig, saaledes som den staar her, maa det bero paa en Misforstaaelse, thi det er efter den gældende Lovgivning ikke forbudt at *købe* Midler, der er egnede til at afbryde Svangerskab, det er forbudt at *anvende* disse Midler. Nu er det, der kommer en Lovgivning, som forbyder at reklamere med Midler, man maa overhovedet ikke købe dem, selv om man ikke har til Hensigt at bruge dem. § 1 er altsaa ikke overflødig. Den har faaet den Formulering, den har, fordi man aldrig nogen Sinde ved, hvorledes man averterer med disse Genstande, men det forbydes at avertere med dem, naar blot man kan lægge ind i det, at der er Tale om Midler, der er tjenlige til at afbryde Svangerskab.

Ligeledes er det ærede Medlem Fru Elna Munchs Betragtning med Hensyn til § 2 urigtig. Det ærede Medlem udtalte, at det kun var i Undtagelsestilfælde, Læger og Hospitaler benyttede disse Midler. Det er ikke rigtigt. Vi har fra Lægeautoriteternes Side faaet oplyst, at der er Instrumenter, der udelukkende anvendes til dette Formaal, og derfor maa der nødvendigvis ske en Undtagelse her, for at disse Instrumenter ikke skulde falde ind under Lovens Regler. Det er Sundhedsstyrelsen, der har foreslaaet, at der kom et Lovforslag, og vi har saa nøje som muligt holdt os til Sundhedsstyrelsens Ord. Jeg tilraader derfor, at man stemmer for Forslagets Vedtagelse.